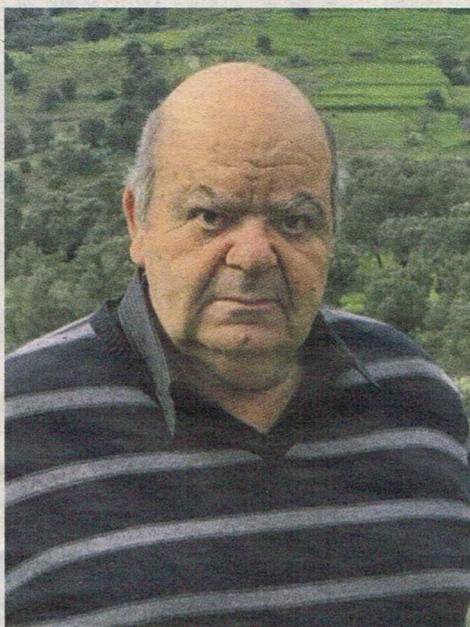

Άνθρωποι και Τοπία της Μεσαράς

Μιλώντας με τον διακεκριμένο ομογενή μας «Η καρδιά της Κρήτης θα χτυπά επί»

Της Εύας
Καπελλάκη-
Κοντού*

Γενήθηκε στο όμορφο χωριό της επαρχίας Αμαρίου, τις Κουρούτες, και έζησε εκεί τ' αμάλαγμα παιδικά του χρόνια με την οικογένειά του και τους συγγενείς του. Έμαθε τα πρώτα γράμματα και προσπάθησε να περιδιαβεί τα μονοπάτια των γραμμάτων έχοντας ως στόχο τον την δημοσιογραφία. Αποφοίτησε από το Λύκειο Μοιρών και σπούδασε στη Σχολή Δημοσιογραφίας και Δημοσίων Σχέσεων του Ελληνοαμερικανικού Ινστιτούτου.

Αφού απογοητεύτηκε από τις απόπειρες που έκανε να ορθοποδήσει αποφάσισε να αναζητήσει ένα καλύτερο αύριο στην Αυστραλία, όπου ζούσε ο αδελφός του. Προσπάθησε με την οικογένειά του να δημιουργήσει μια άλλη Κρήτη, με τις συνήθειες, τα ήθη και τα έθιμα, τη μουσική και τους χορούς.

Επί δεκαετίες δίνει αγώνες για την Κρήτη από το στασίδι που κάθε φορά βρίσκεται. Από το 1976 έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στις δραστηριότητες της Κρητικής Αδελφότητας Σύνδευ μέχρι το 1995 και υπηρέτησε στα διοικητικά συμβούλια στη θέση του γραμματέα αλλά και του προέδρου για πολλά χρόνια. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Παγκρητίου Ομοσπονδίας Αυστραλίας το 1980 και από τους βασικότερους συντελεστές για την ανάπτυξη και την πρόοδο της!

Τον συνάντησα πριν λίγες ημέρες στο όμορφο χωριό του, στις Κουρούτες Αμαρίου. Ο νόσος στο γενέθλιο τόπο, μοναδική επιθυμία του!

Μειλίχιος, ευπροσήγορος με λόγο καθαρίο, γάργαρο σαν το νερό της πηγής... αρχίσαμε τη συζήτηση...

■ Πώς βρεθήκατε στη μακρινή Αυστραλία;

- Στην Αυστραλία βρέθηκα στις 30 Δεκεμβρίου του 1973, ύστερα από πρόσκληση του αδελφού μου που είχε μεταναστεύσει νωρίτερα.

■ Πόσο δύσκολο ήταν να προσαρμοστείτε αλλά και να ορθοποδήσετε μ' επιτυχία ώστε να πείτε την μαντινάδα: Γη που μου χάρισε φωμί Πατρίδα τηνε κάνω / Μα μια ζωή προσεύχομαι στην Κρήτη ν' αποθάνω.

- Για μένα ειδικά δεν ήταν δύσκολα. Ταξίδεψα με αεροπλάνο της Ολυμπιακής, δεν πήγα με καράβι όπως οι περισσότεροι, βρήκα ζεστό σπίτι και φαγητό στο φιλόξενο σπίτι

του αδελφού μου και δεν ταλαιπωρήθηκα καθόλου όπως άλλοι μόνοι στον ξένο τόπο.

Η προσαρμογή ήταν εύκολη. Άρχισα εργασία σε μια παροικιακή εφημερίδα την «Νέα Πατρίδα» και δεν μου έλειπε καθόλου η Ελλάδα.

Όσο για την μαντινάδα που αναφέρετε αποτυπώνει μια πραγματικότητα. Η ζωή στην Ελλάδα δεν ήταν εύκολη αν και ήμουν μόνιμος υπάλληλος της Κτηματικής Τράπεζας. Μηδαμινός ο μισθός την περίοδο 1971-1973, πολλά τα έξοδα διαβίωσης. Η Αυστραλία με χόρτασε κυριολεκτικά. Έζησα! Ανάσανα από μιζέρια. Μου πρόσφερε προϋποθέσεις και μ' έκανε να την αγαπήσω.

Από την άλλη μεριά η Ελλάδα ήταν ο γενέθλιος τόπος. Εδώ έζησα τα πρώτα 25 χρόνια της ζωής μου. Εδώ ήταν οι αναμνήσεις των παιδικών μου χρόνων, που δεν θα ξεθωριάσουν ποτέ.

Οι συγγενείς που έμειναν πίσω. Η πρώτη πατρίδα μου! Αυτή η νοσταλγία έβγαλε τον δεύτερο στίχο που τότε στις αρχές είχε νόημα.

Με το πέρασμα των χρόνων όμως ξεθώριασε! Το δέσιμο με τη νέα πατρίδα είναι τόσο ισχυρό που το δύνειρο της επιστροφής και η ταφή στην πατρογονική γη έγινε όντερο απατηλό. Κακά τα ψέματα! Οι συνήθειες έχουν αλλάξει. Η οικογένεια, τα παιδιά, η εργασία, η συνήθεια στον τρόπο ζωής εδώ, το περιβάλλον, ο σεβασμός των νόμων, η αξιοκρατία, μας ρίζωνει όλο και πιο πολύ στον τόπο που ζούμε. Χωρίς φυσικά να λιγοστεύει η αγάπη προς την Ελλάδα την Κρήτη πολλά τα προβλήματα που υπάρχουν και για μας που ζούμε εκτός, φαίνονται πιο ευδιάκριτα.

Η οικογένεια του Οδυσσέα Πλατύρραχου

■ Δυο πατρίδες αγαπημένες: η μάνα Κρήτη που σας γέννησε και που ζήσατε τα πρώτα 25 σας χρόνια και η θετή πατρίδα η Αυστραλία και πιο συγκεκριμένα το Σύνδευ. Μπορείτε να μας πείτε την πρώτη σκέψη που κάνατε για να δημιουργήσετε το δικό σας πρωτικό πλαίσιο στο οποίο κινηθήκατε με επιτυχία τα επόμενα χρόνια;

- Η Αυστραλία σου έδινε ευκαρίες! Ειδικά τις δεκαετίες '60, '70. Και μάλιστα από το φωτεινό 1972 που εξελέγη ο λαοπρόβλητος πρωθυπουργός κ. Γκοφ Γουίτλαμ με το εργατικό κόμμα που καθιέρωσε τον πολυπολιτισμό και οι μετανάστες ειδικά οι μη αγγλοσαξενικής καταγωγής, πήραν τα πάνω τους. Μιλούσαν ελεύθερα τη γλώσσα τους, έφτιαξαν σχολεία να μαθαίνουν τις εθνικές γλώσσες και δημιουργήθηκε κεκτημένο που διατήρησαν και οι φιλελύθερες κυβερνήσεις που ακολούθησαν, με τη δημιουργία πολυεθνικού ραδιοφώνου και τηλεόρασης και οι μετανάστες άκουγαν τη γλώσσα τους.

Όλα αυτά ήταν στοιχεία που σε βοηθούσαν ν' ανοίξεις τα φτερά σου και να κινηθείς στον εθνικό σου χώρο και να δημιουργήσεις.

■ Υπήρξατε ιδρυτικό μέλος της Παγκρητίου Ομοσπονδίας Αυστραλίας το 1980, από τη θέση του γραμματέα αλλά και προέδρου, υπήρχε ενεργή συμμετοχή των ομογενών; Πόσα μέλη υπήρχαν στην Ομοσπονδία;

- Η Παγκρήτια Ομοσπονδία Αυστραλίας υπήρξε συλλογική προσπάθεια για να συντονίζει το έργο Κρητικών Σωματείων ανά την Αυστραλία. Χρειάστηκε συνεχή προσπάθεια, για να εδραιωθεί και να μεγαλουργήσει. Νιώθω ιδιαίτερη τιμή που υπήρξα από τα ιδρυτικά της μέλη και για μια δεκαπενταετία 1980 - 1995, έδωσα ότι μπορούσα για την εδραίωση και προκοπή της. Είναι δευτερόβαθμο Σωματείο και μέλη έχει τις Κρητικές Αδελφότητες ανά την Αυστραλία. Τα Σωματεία έχουν τα μέλη και εκείνα αποτελούν τη δύναμη της Ομοσπονδίας.

■ Από το 1995 μέχρι το 2015 βασικό στέλεχος του Ομίλου Κρητικής Παράδοσης δίνοντας τη σκυτάλη στον χαρισματικό σας γιο Μιχάλη, μιλήστε μας λίγο γι' αυτή σας τη δραστηριότητα.

- Ο Ομίλος Κρητικής Παράδοσης δημιουργήθηκε για να ανοίξει ο Μιχάλης Πλατύρραχος τα φτερά του να κινηθεί στο χώρο της Κρητικής Παράδοσης αυτόνομα και να δημιουργήσει. Τον στήριξα με όλες μου τις δυνάμεις για να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Μέσα σε αυτή την φωτεινή εικοσαετία

δημιούργησε τόσα πολλά που ακτινοβολούν ακόμα.

Πραγματοποίησε το όραμα του αείμνηστου Κώστα Μουντάκη που επιθυμούσε να ανοίξει ωδεία και στην Αυστραλία και να πρωθήσει την Κρητική μουσική. Αυτό το όραμα το πραγματοποίησε στο Σύνδευ αφού δεκάδες ελληνόπουλα έσυραν το δοξάρι πάνω στις χορδές της λύρας, ή τις πενιές του στις χορδές του λαούτου. Εκατοντάδες παιδιά πέρασαν από τις σχολές χορού αφιλοκερδώς για να 'ρθουν με τον χορό πιο κοντά στις ρίζες τους. Συμμετείχε σε συναυλίες, μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, ελληνικά και ξένα, τηλεοπτικές εκπομπές. Τόλμησε και έβγαλε την Κρητική μουσική έξω από τα όρια της ελληνικής παρουκίας και χαιρόδουν εκδηλώσεις να χορεύουν Έλληνες και Αυστραλοί μαζί: Ταξίδεψε στις μεγάλες πόλεις της Αυστραλίας σκορπώντας με τη λύρα του το άρωμα Κρήτης. Το αποκορύφωμα όμως της πολιτιστικής δράσης ήταν η εμφάνιση της Κρητικής λύρας στο ναό της μουσικής, στην Όπερα του Σύνδευ στα επιδεξιά χέρια του Μιχάλη Πλατύρραχου.

■ Θα ήθελα κ. Πλατύρραχε να σας ρωτήσω πώς, ένας άνθρωπος που ασχολείται με τα της Τραπέζης - οικονομοτεχνοκρατικά, ασχολείται με τόσο μεγάλη επιτυχία με τα γράμματα, τις τέχνες γιατί θεωρώ ότι είναι «Τέχνη» να επικοινωνείς με το ευρύ κοινό με τόση θέρμη;

- Όταν έφτασα μετανάστης στην Αυστραλία, δεν είχα στόχο ν' ανακατευτώ με τα κοινά και να προσφέρω. Ο πρωταρχικός στόχος ήταν να καλυτερέψω τη ζωή μου. Στην εφημερίδα που εργαζόμουν ήρθε κάποια μέρα ο πρόεδρος τότε της Κρητικής Αδελφότητας για την καταχώρηση της διαφήμισης στην εφημερίδα για το σωματείο, έμαθε ότι ένας νέος ήρθε από την Ελλάδα πρόσφατα, ζήτησε να με δει, και έτσι μπήκα στην κοινωνία των Κρητών του Σύνδευ. Προφανώς κάτι αντιλήφθηκαν σε μένα και μου πρότειναν συμμετοχή στα κοινά. Από τότε τα υπηρετώ με τον ένα ή άλλο τρόπο 40 ολόκληρα χρόνια!

■ 45 χρόνια μαζί με την αγαπημένη αρχόντισσα της καρδιάς σας, Ελένη. Ποιες είναι οι πιο σημαντικές σας στιγμές ανεξίτηλα γραμμένες στην ψυχή σας;

οτο μακρινό Σύδνεϋ Οδυσσέα Πλατύρραχο μακρόν στην Αυστραλία»

Η οικογένεια Οδ. Πατύρραχου με τα παιδιά του σε εκδήλωση με χρώματα της όμορφης Κρήτης

Ο κ. Οδυσσέας Πλατύρραχος με την σύζυγο και εγγόνια τους

ριμασ!

■ Κάπου αναφέρετε τον Άγγελο Κούρλιο -κτηνίατρο- ως πρώτος διδάχας της αντραλιανής δημοσιογραφίας. Υπάρχει διαφορά με την ελληνική δημοσιογραφία;

- Ο Άγγελος σπούδασε κτηνιατρική αλλά δεν εξάσκησε ποτέ το επάγγελμα. Τον κέρδισε η δημοσιογραφία. Τον βρήκα αρχισυντάκτη στη «Νέα Πατρίδα» και εκείνος με μήνες στα μυστικά της. Στην Ελλάδα είχα σπουδάσει αλλά δεν είχα το επάγγελμα. Η δημοσιογραφία στην Αυστραλία δεν ήταν καθόλου το ίδιο με την ελληνική. Εμείς περιμέναμε να έρθουν οι ελληνικές εφημερίδες από την Ελλάδα να διαλέξουμε και να κόψουμε τις ενδιαφέρουσες ειδήσεις να τις κολλήσουμε σε μια νέα σελίδα να φωτογραφηθεί για να γίνει η εφημερίδα. Με τον ίδιο τρόπο περίπου δημιουργούσαμε και τις ντόπιες ειδήσεις μεταφράζοντας αξιολογημένες ειδήσεις από τις αυστραλιανές εφημερίδες. Ρεπορτάζ κάναμε αν ερχόταν κάποιος τραγουδιστής από την Ελλάδα να τραγουδήσει σε κάποιο κέντρο και αν υπήρχε κάποιο σημαντικό θέμα! Γι' αυτό και δημιουργήσα αργότερα, το 1979, τα «Κρητικά Νέα» και έβγαλα το άχτιμο!

■ Ο γιος σας ο Μιχάλης γράφει χαρακτηριστικά: [...] κι όμως κι ανέ διαβήκανε στον κόσμο μας οι χρόνοι, ένα είναι σίγουρο πως οι δικοί σου κόποι... τόπο επιάσαν και θα ζουν μέσα από τη ζωή μας και θα πιαστούν πιο στέρεα 'πο δω και στο εξής μας. Θα μπορούσατε να μου περιγράψετε τα συνασθήματα που γεννάει εντός σας η γραφή του γιου σας;

- Όσο για αυτά που γράφει ο Μιχάλης είναι η εξωτερίκευση της ψυχής του. Γενικά μας κάνει περήφανους σε κάθε βήμα του. Γιατί όλα είναι προσεγμένα. Έχει κληρονομήσει πολλά από την καλοσύνη της μητέρας του, βαθιά συναισθηματικός που σε πολλές περιπτώσεις αντλώ εγώ ο πατέρας δύναμη από το παιδί μου. Να ναι πάντα καλά το παλικά-

- Το ότι χάνεται είναι αλήθεια. Προχθές α-

πό εδώ διάβαζα ότι κινδυνεύουν οι έδρες των νεοελληνικών στα πανεπιστήμια του Σύδνεϋ ελλείψει μαθητών. Βλέπετε κάποτε πρώτη γενιά έστελνε τα παιδιά τους στα πανεπιστήμια στις έδρες των ελληνικών να μάθουν ελληνικά γιατί οι ίδιοι είχαν βιώματα από την Ελλάδα. Η δεύτερη και η τρίτη γενιά που έχει γεννηθεί στην Αυστραλία δεν βλέπει με το ίδιο ενδιαφέρον το θέμα. Και αυτό θα συνεχιστεί με φθίνουσα πορεία όσο οι γενιές απομακρύνονται από την πρώτη.

'Όσο για το project που αναφέρετε, τι να σας πω, εγώ βρίσκομαι από χρόνια στην εφεδρεία, καλό θα είναι να απευθυνθείτε σε ένα δυνατό φορέα όπως είναι η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας!

■ Οι παραδόσεις, τα έθιμα και ο πολιτισμός μας πρέπει να συνεχιστούν, έχουμε χρέος να συνεχίσουμε είτε βρισκόμαστε στην Ελλάδα είτε στην Αυστραλία, είχατε δηλώσει. Θεωρείτε ότι υπάρχει γόνιμο έδαφος στην ομογένεια ώστε εκεί να συνεχιστεί να χτυπά την καρδιά της Κρήτης επί μακρόν;

- Έχω την γνώμη ότι η καρδιά της Κρήτης θα χτυπά επί μακρόν στην Αυστραλία, μέσω του χορού, της μουσικής σε ατόφια ελληνική γλώσσα και όλες οι άλλες δραστηριότητες με ελληνική σύνειδηση, αλλά γλώσσα Αυστραλιανή.

■ Το Δεκέμβριο του 2003 δημιουργήσατε τον ραδιοφωνικό σταθμό στο Σύδνεϋ «Ράδιο Γέφυρα» και τον Φεβρουάριο του 2005 εξέπεμψε πρώτη φορά και στο διαδίκτυο. Μιλήστε μας γι' αυτό σας το άλμα στον πολιτισμό έχοντας ως βασική σκέψη την Κρήτη!

- Η εφημερίδα, λόγω του ότι ήταν πολυέξοδη χωρίς πολλά έσοδα αναγκάστηκε να αναστέλλει την έκδοσή της το 2000. Είχαμε όμως αρχίσει το ραδιόφωνο από το 1995 σε υπάρχοντες σταθμούς και από το 2003 δημιουργήσαμε το «Ράδιο Γέφυρα» για να συνεχίσουμε την προσφορά μας προς τον Ελληνισμό. Να μεταφέρουμε την Ελλάδα στο Σύδνεϋ. Να κάνουμε δηλαδή μια γέφυρα με την πατρίδα. Τα πρώτα χρόνια και εδώ ήταν δύσκολα. Η τεχνολογία δεν είχε εξελιχθεί όπως σήμερα. Το διαδίκτυο έκανε συνεχώς διακοπές και αναγκάζόμουν πολλές φορές για να βγάλω εκπομπή από την Ελλάδα προς την Αυστραλία με τηλεφωνική επικοινωνία, τότε που το τηλέφωνο στοίχιζε και δεν ήταν τσάμπα όπως είναι σήμερα. Από το 2005 εκπέμπουμε και στο διαδίκτυο μέχρι και σήμερα.

■ Ποιο μέσο αγαπήσατε περισσότερο την εφημερίδα τα «Κρητικά Νέα»;

Αντραλίας», ή το «Ράδιο Γέφυρα»;

- Υπάρχει κανές γονιός που ξεχωρίζει τα παιδιά του; Αγαπημένα μου δημιουργήματα που έχουν φωλιάσει εξίσου και τα δύο βαθιά μες την καρδιά μου.

■ Υπήρξε ενεργή συμμετοχή από τους ομογενείς;

- Εννοείτε οικονομικά; Το κατά δύναμη. Την συνδρομή τους και οι διαφημιστές... κάτι παραπάνω. Άλλα δεν ήταν αρκετά αυτά για την εφημερίδα! Για το ραδιόφωνο δεν υπάρχει συνδρομή, μόνο διαφημιστές. Που κι αυτοί πολλές φορές δεν φτάνουν και τότε βάζουμε το χέρι βαθιά στην τσέπη και όσο αντέξουμε. Αν υπάρχουν δυσκολότεροι καιροί μπορεί να το μετατρέψουμε μόνο ιντερνετικό που προς το παρόν είναι ανέξodo, αλλά θα χάσουμε ένα μεγάλο ακροατήριο ηλικιωμένων που δεν έχουν πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες.

■ Είστε μια σπουδαία διακεριμένη πρωσπικότητα σε όλους τους τομείς, όχι μόνο στην Αυστραλία αλλά παγκόσμια. Δώσατε και δίνετε από το δικό σας μετερίζι το μεδούλι της κρητικής ψυχής σας για να διατηρηθεί ζωντανή η Κρήτη μας έξω από τα στενά όρια του νησιού. Σας λείπουν τα χρόνια διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στο σχολείο που εσείς δημιουργήσατε;

- Υπερβολές! Ένας απλός Έλληνας μετανάστης που αγαπούσε την πατρίδα που γεννήθηκε και φρόντισε να διατηρηθούν στη νέα πατρίδα οι αξεις με τις οποίες γαλουχήθηκε στην πατρογονική γη. Υπάρχουν και σήμερα γονείς που με ρωτούν αν εξακολουθώνται να διδάσκουν! Με νοσταλγία αναπολώ αυτά τα όμορφα δημιουργικά χρόνια. Άλλα δεν ξεχωρίζουν ότι και ο δημιουργικός χρόνος έκλεισε. Τώρα τα εγγόνια και ο κήπος μου έχουν τον πρώτο λόγο.

■ Τα παιδιά σας ασχολούνται με την παράδοση της Κρήτης; Με ποιο τρόπο;

- Μέσα στην σαραντάχρονη πολιτιστική μας δράση είχαμε ρόλο όλοι. Όλη η οικογένεια! Έτσι πορευτήκαμε σαν μια γροθιά. Χορευτές - πρωτοχορευτές η Βούλα και ο Κώστας πάντα δίπλα στον αδελφό τους (τα παιδιά μου), στο χορό, στη διοργάνωση, στις απαγγελίες και γενικά με κάθε τρόπο.

■ Εν έτει 2022 έγινε η εισβολή στην Ουκρανία, πώς σχολιάζετε την επόμενη μέρα;

- Ο πόλεμος είναι καταστροφή οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Δεν μπορεί κανές να προβλέψει την επόμενη μέρα, γιατί ο πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη. Μια ευχή μόνο μπορούμε να κάνουμε: Να πρυτανεύσει η σύνεση και η λογική! Να τελεώσει κάποια στιγμή αυτή η φρικαλεότητα και να μην θρηνούμε άλλους νεκρούς!

Στο μακρινό ταξίδι προς την «Ιθάκη» του, τους «Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπες τον άγριο Ποσειδώνα» δεν τους συνάντησε ο σύγχρονος Οδυσσέας, γιατί η ψυχή του δεν τους «κουβανούσε»!

*Εκπαιδευτικός, αρθρογράφος και ραδιοφωνική παραγωγός.

An oneireίσαι...

Είδη γάμου - βάστισης
Είδη craft και bobby

Ζαρός Ηρακλείου (Υπεύθυνη καταστήματος Βίκυ Μπαριάμη)
T. 2894031826 - F. 2894031372 - website-eshop: www.anoneirevesai.gr

JUNIOR'S CLUB

Το παιδικό κατάστημα
JUNIOR'S CLUB
Andys Boutique
σας εύχεται
Καλό Πάσχα
και Καλή Ανάσταση!

Μιχάλης & Άντυ
Μανουσιδάκη
Μοίρες
Τηλ.: 28920 24101
κιν.: 6984498117